

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 2Tdo/54/2020  
Identifikačné číslo spisu: 4115011185  
Dátum vydania rozhodnutia: 05.10.2021  
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4115011185.2

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného K. U. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 5. októbra 2021 v Bratislave, o dovolaní obvineného K. U. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 12. septembra 2019, sp. zn. 4To/39/2019, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného K. U. sa odmieta.

### Odôvodnenie

I.  
Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „okresný súd“) zo 17. januára 2019, sp. zn. 5Tk/3/2015, bol obvinený K. U. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

po vzájomnej dohode s ďalšou doposiaľ nestotožnenou osobou od presne nezisteného obdobia, minimálne však od mesiaca január 2010 až do dňa 28. apríla 2010 v obci A., v priestoroch rodinných domov so súpisnými číslami 85 a 347 pestovali, zadovážili a prechovávali rastliny rodu Cannabis (konope) tým spôsobom, že doposiaľ nestotožnená osoba na základe ústnych a písomných pokynov od K. U. sa o tieto rastliny pravidelne starala s tým, že v jednotlivých miestnostiach a pivničných priestoroch rodinného domu č. 85 boli vytvorené špeciálne vykurovacie, osvetľovacie a odsávacie systémy za účelom zvýšenia kvality pestovaných rastlín, pričom dňa 28. apríla 2010 bolo príslušníkmi KR PZ v Nitre pri domovej prehliadke vykonanej v priestoroch rodinného domu č. 85 nájdených a zaistených spolu celkovo 47 kusov zelených rastlín konope o celkovej hmotnosti 114 kg, ktoré po

vysušení mali upotrebiteľnú hmotnosť 20.374 g, 3 kusy vysušených rastlín konope o celkovej hmotnosti 69,53 gramov a 202,53 g vysušených častí rastlín konope, kde jednotlivé rastliny konope obsahovali účinnú látku tetrahydrokanabinol (ďalej len „THC“) s priemernou koncentráciou od 2,9% až do 16,9% hmotnostných, čo ku dňu 28. apríla 2010 predstavovalo v Nitrianskom kraji celkovú hodnotu omamnej látky Cannabis (konope) vo výške 123.876,36 eur a taktiež v priestoroch rodinného domu č. 347 boli nájdené a zaistené aj časti usušených rastlín konope o hmotnosti 2,02 g s koncentráciou THC 19,6% hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 13 obvyklým jednorazovým dávkam drogy v hodnote minimálne 42,90 eur, ako aj písomné inštrukcie vyhotovené K. U. ohľadom pestovania a starostlivosti o tieto rastliny, najmä ich hnojenia a zavlažovania, pričom konope je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších právnych predpisov zaradená do I. skupiny omamných látok a THC (ako účinná látka konope) je v zmysle uvedeného zákona zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Za to mu prvostupňový súd podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody na 8 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona prvostupňový súd obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obvinenému uložil aj trest prepadnutia vecí podrobne špecifikovaných v rozsudku prvostupňového súdu.

Podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stal štát.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 78 ods. 1 Trestného zákona prvostupňový súd uložil obvinenému aj ochranný dohľad na 1 rok.

Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozhodujúc o odvolaniach krajského prokurátora a obvineného K. U. proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu uznesením z 12. septembra 2019, sp. zn. 4To/39/2019, odvolania krajského prokurátora a obvineného K. U. ako nedôvodné zamietol.

## II.

### Dovolanie

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Nitre podal obvinený K. U. dovolanie prostredníctvom pre dovolacie konanie zvoleného obhajcu Mgr. Mareka Paru písomným podaním zo 4. mája 2020, osobne podaným 6. mája 2020, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku.

V podanom dovolaní uviedol, že z hľadiska dodržania práva na obhajobu je podstatná skutočnosť, že musí byť vždy zrejmé, či sa odvolací súd pred meritórnym rozhodnutím vo veci zaoberal každým novo navrhnutým dôkazom, v dôsledku čoho je rozhodnutie v danom smere preskúmateľné (poukázal pritom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 TdoV 12/2016). Zároveň sa obvinený v odklone od bežnej praxe domnieva, že musí byť zrejmé, či súd odmietnutím dôkazného návrhu neporušil zásadným spôsobom princíp spravodlivého konania, rovnosti zbraní a potrebu zistiť materiálnu pravdu (objasnenie rozhodujúcich okolností dôležitých pre posúdenie vecí a zhoda týchto okolností so skutočnosťou). V priebehu konania na prvostupňovom súde vyvstala okrem iných i otázka správnosti postupu príslušníkov polície pri domovej prehliadke rodinného domu č. XX v obci A., kde boli z celkového počtu rastlín vybrané tzv. reprezentatívne vzorky pozostávajúce z určitého počtu rastlín reprezentujúce celkové množstvo v danej skupine, ktoré boli následne odovzdané na znalecké skúmanie pracovníkom KEÚ PZ. Predpokladom správnosti, spoľahlivosti a zákonnosti znaleckého skúmania

prítom podľa obvineného musí byť výber konkrétnych rastlín a ich počtu do reprezentatívnej vzorky. Dalším predpokladom je správnosť postupu príslušníkov polície pri vážení celkového počtu rastlín, teda tých, ktoré pracovníci KEÚ PZ ani fakticky nebudú mať k dispozícii a musia vychádzať z údajov polície. Obvinený prítom zdôraznil, že nespochybňuje skutkový stav, ani nemá za cieľ, aby dovolací súd skúmal skutkový stav, pretože je nesporné, že príslušníci polície celkovo napočítali 47 kusov „čerstvých“ rastlín konope, pričom podľa zápisnice o vykonaní domovej prehliadky a znaleckého posudku KEÚ PZ ČVS: PPZ-5709/KEU-BA-EXP-2010 vybrali reprezentatívnu vzorku zo stopy č. 1 v počte 3 kusov rastlín z celkového počtu 9 kusov rastlín, zo stopy č. 2 v počte 3 kusov rastlín z celkovo 12 kusov rastlín, zo stopy č. 3 v počte 2 kusov rastlín z celkovo 7 kusov rastlín, zo stopy č. 7 v počte 3 kusov rastlín z celkového počtu 3 kusov rastlín, zo stopy č. 10 v počte 10 sadeníc rastliny z celkového počtu 54 kusov sadeníc rastliny, zo stopy č. 12 v počte 3 kusov rastlín z celkového počtu 9 kusov rastlín, zo stopy č. 14 v počte 3 kusov rastlín z celkového počtu 0 kusov rastlín. Sušený materiál o hmotnosti 202,53 gramu, zaistený ako stopa č. 11 (vrecko so sušeným materiálom) je nesporný, pretože neprebehol výber reprezentatívnej vzorky. Rovnako tak je podľa obvineného nesporná aj stopa č. 7 pozostávajúca z 3 kusov rastlín, z ktorých nebola vytvorená reprezentatívna vzorka, ale na skúmanie boli KEÚ PZ predložené všetky rastliny. Spornými tak zostáva výber reprezentatívnej vzorky pri stopách č. 1, 2, 3, 12 a 14. V priebehu konania na prvostupňovom súde obvinený prostredníctvom obhajcu navrhol doplnujúci výsluch pracovníčky KEÚ PZ mjr. Ing. F. G., ktorá bola pôvodne vypočutá na hlavnom pojednávaní 26. apríla 2016, pričom v rámci svojho výsluchu sa so súhlasom strán odvolala na závery znaleckého posudku KEÚ PZ a následne zodpovedala otázky smerujúce k hmotnostnému vyjadreniu obvykle jednorazovej dávky a v obmedzenom rozsahu sa vyjadrila k pestovaniu marihuany tzv. indoorovým spôsobom. Prvostupňový súd však návrh obhajcu obvineného na jej dopočutie za účelom bližšieho objasnenia správneho postupu pri výbere tzv. reprezentatívnej vzorky zamietol z dôvodu, že už bola vypočutá kontradiktórnym spôsobom a opätovný výsluch Trestný poriadok pripúšťa len výnimočne. Na základe odmietnutia jeho návrhu na vykonanie dôkazu a jeho odôvodnenie potrebou existencie výnimočných okolností na realizáciu takéhoto dôkazu obvinený v priebehu odvolacieho konania navrhol prostredníctvom obhajcu doplniť dokazovanie znaleckým posudkom KEÚ PZ, ktorý po prijatí objednávky mal byť vyhotovený 8. októbra 2019 a zaoberal sa predovšetkým požiadavkami pre výber rastlín z celkového množstva do tzv. reprezentatívnej vzorky, tak aby závery boli spoľahlivé a obhájiteľné. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu 12. septembra 2019 obhajca obvineného predniesol návrh na vykonanie znaleckého posudku KEÚ PZ, o vypracovanie ktorého požiadal v priebehu odvolacieho konania, pričom ponechal na úvahu odvolacieho súdu, či je účelné počkať na jeho vyhotovenie a vykonať ho pred senátom odvolacieho súdu alebo vrátiť vec prvostupňovému súdu, tak aby znalecký posudok a prípadný bezprostredný výsluch znalca vykonal tento súd. Znalecké dokazovanie v rozsahu, v akom bolo obhajcom obvineného navrhnuté, mohlo podľa obvineného viesť k iným skutkovým záverom a tiež bolo spojené s ťažkosťami v podobe odročenia verejného zasadnutia, potrebou oboznámenia sa s obsahom znaleckého posudku, jeho prípadné doplnenie alebo predvolanie znalca na bezprostredný výsluch, pričom § 322 ods. 1 Trestného poriadku predpokladá vrátenie veci prvostupňovému súdu.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí uznesením rozhodol o tom, že dôkazy sa vykonávať nebudú a udelil slovo na konečné návrhy, pričom bližšie odôvodnenie toho, prečo dôkazným návrhom obhajoby nevyhoveli, nie je uvedené ani v zápisnici o verejnom zasadnutí, ani v odôvodnení uznesenia o zamietnutí odvolania, v dôsledku čoho je toto rozhodnutie nepreskúmateľné. Odvolací súd v napadnutom uznesení neuvádza ani dôvody, pre ktoré nevyhoveli návrhu na vrátenie veci prvostupňovému súdu tak, aby mohlo byť znalecké dokazovanie vykonané, pokiaľ by podľa úvahy odvolacieho súdu presahoval účelnosť odvolacieho konania. Opodstatnenosť obhajobou navrhovaného znaleckého posudku KEÚ PZ prítom podľa obvineného vyplýva z bodu II posudku, v ktorom je na str. 4 popísaný postup pre prípravu tzv. reprezentatívnych vzoriek, ktorý okrem potreby vizuálnym skúmaním vylúčiť morfológické rozdiely rastlín v jednej skupine pred výberom reprezentatívnej vzorky taktiež určuje minimálny počet rastlín nevyhnutný na odobratie z celkového počtu rastlín tvoriacich jednu skupinu do tzv. reprezentatívnej vzorky. Podľa znaleckého posudku KEÚ PZ sa v prípade súborov menších ako 11 rastlín spravidla odoberú všetky rastliny a v prípade súborov s počtom rastlín od 11 do 110 sa odoberá 10 rastlín náhodným výberom z rôznych miest vybraného súboru a odoberajú sa len nadzemné časti bez

koreňového systému.

Z napadnutého rozsudku je pritom podľa obvineného zrejme, že stopy č. 1, 3, 12, 14 tvoril súbor rastlín v počte menšom ako 11 a teda v súlade so znaleckým posudkom KEÚ PZ mali byť odobraté a predložené KEÚ PZ na skúmanie všetky rastliny z danej skupiny, čo sa však nestalo. V prípade stopy č. 2, ktorú tvorilo 12 kusov rastlín, malo byť odobratých podľa znaleckého posudku KEÚ PZ 10 rastlín, avšak v skutočnosti boli odobraté len 3 kusy rastlín. Ak teda boli odobraté nižšie počty rastlín, nemôže byť podľa obvineného vyslovená spoľahlivosť a správnosť znaleckého dokazovania.

Zamietnutím návrhu na opätovný výsluch príslušníčky KEÚ PZ mjr. Ing. F. G. prvostupňovým súdom, ako aj nevysporiadaním sa s návrhom na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom KEÚ PZ odvolacím súdom došlo podľa obvineného k porušeniu práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zásadné porušenia práva vidí obvinený v závažnosti dôkazu, keď posúdenie rozsahu činu, t.j. množstva drogy, je rozhodujúce pre meritórne rozhodnutie o vine a treste.

Obvinený taktiež uviedol, že skutočnosť, že pracovnú inštrukciu č. ZPI-CH-061-A/2019 - príprava vzoriek drog, prijalo KEÚ PZ až v roku 2019, nemôže byť podľa jeho názoru vykladaná v tom význame, že v roku 2010 bol na spoľahlivý záver potrebný menší počet rastlín ako v roku 2019, kedy aj technické možnosti a odborné poznatky sú na vyššej úrovni. Zároveň pokiaľ v roku 2010 nebola obdobná inštrukcia prijatá, muselo byť podľa obvineného povinnosťou KEÚ PZ skúmať všetky zaistené rastliny.

Pochybenie pri výbere tzv. reprezentatívnej vzorky konope, ktoré muselo nevyhnutne viesť k nesprávnym záverom znaleckého posudku vykonaného ako dôkaz na hlavnom pojednávaní, je podľa obvineného možné zaradiť aj pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Pokiaľ by bol dovolací súd názoru, že dovolanie obvineného nabáda k hodnoteniu skutkového stavu, obvinený poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Českej republiky (napr. uznesenie sp. zn. 8 Tdo 173/2017), ktorý pripustil, že zásada, podľa ktorej dovolací súd nemôže preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení nemusí platiť bezvýhradne, predovšetkým v situácii, keď nesprávna realizácia dôkazného konania má za následok porušenie základných práv v zmysle zásahu do základných požiadaviek spravodlivého procesu. Najvyšší súd Českej republiky pritom vychádzal z ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Českej republiky, podľa ktorej sa rozhodovanie o mimoriadnom opravnom prostriedku nemôže ocitnúť mimo rámca ochrany základných práv jednotlivca. Ústavný súd vo svojej judikatúre vymedzil všeobecné podmienky, za splnenia ktorých má nesprávna realizácia dôkazného konania za následok porušenia základných práv a slobôd v zmysle porušenia postulátov spravodlivého konania, tak ako ho vymedzuje článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa Ústavného súdu Českej republiky (napr. nález z 18. novembra 2004, sp. zn. III. ÚS 177/04, nález z 30. júna 2004, sp. zn. IV. ÚS 570/03) je možné vyčleniť prípady dôkazov opomenutých, prípady dôkazov získaných a následne teda aj použitých v rozpore s procesnými predpismi a taktiež prípady svojvoľného hodnotenia dôkazov bez akéhokoľvek akceptovateľného racionálneho logického základu.

Obvinený k tomu doplnil, že zo strany jeho obhajoby nebol návrh na vykonanie dôkazu predložený samoučelne ani oneskorene, keďže v rámci konania na prvostupňovom súde riadne a včas požiadal o vykonanie bezprostredného výsluchu znalkyne KEÚ PZ Ing. F. G. a až v dôsledku zamietnutia tohto návrhu hľadal možnosť predložiť odvolaciemu súdu adekvátny dôkaz, pričom v priebehu trestného konania sa riadne dostavoval na úkony a aktívne sa zapájal do procesu dokazovania.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku napĺňa podľa obvineného aj postup prvostupňového súdu, ktorý vypočul príslušníkov polície k obsahu úradných záznamov a k ich vizuálnemu sledovaniu obvineného a vonkajších priestorov rodinného domu v obci Kmeťovo v štádiu po začatí trestného stíhania vydaním uznesenia podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku, k čomu bolo nevyhnutné vydať príkazy podľa § 113 Trestného poriadku, ktoré však v prípravnom konaní neboli

nikdy vydané. Výsluch týchto dvoch príslušníkov polície je pritom jeden z ťažiskových dôkazov proti obvinenému a z dôvodu absencie príkazov jeho vykonanie odporuje § 119 ods. 2 Trestného poriadku.

Navyše, odvolací súd v napadnutom uznesení konštatuje, že príkaz na domovú prehliadku sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Nitra z 27. apríla 2010, sp. zn. OS-V-55-1/10-33Tp/360/2010, podľa § 100 ods. 1 Trestného poriadku bol vydaný po začatí trestného stíhania a z uznesenia podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že trestná činnosť sa má páchať v konkrétnom období, v priestoroch konkrétnych rodinných domov a má ísť o pestovanie konkrétneho druhu rastliny, pričom z odôvodnenia príkazu je zrejmé, že v priestoroch týchto nehnuteľností má byť páchaná obzvlášť závažná trestná činnosť, s uvedením konkrétnej skutkovej podstaty zločinu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, pričom z návrhu na vykonanie domovej prehliadky vyplýva aj spôsob predpokladaného páchania skutku spočívajúci aj v pestovaní marihuany. Ustanovenie § 100 ods. 1 veta štvrtá Trestného poriadku však explicitne vyžaduje, aby vo výroku príkazu na domovú prehliadku s ohľadom na zásah do práv osôb bol výslovne uvedený, aspoň v hrubých rysoch, opis veci, ktorá sa má zaistiť, ak je známa. Absenciu tohto opisu v príkaze súdu nemôže podľa obvineného konvalidovať skutočnosť, že vec je obsiahnutá v návrhu prokurátora na vydanie príkazu na domovú prehliadku ani v uznesení o začatí konania, pretože práve skutočnosť, že vec bola známa, keďže bola uvedená v návrhu prokurátora na vydanie príkazu, poukazuje podľa obvineného na povinnosť uviesť jej popis v príkaze.

Na základe uvedeného je obvinený toho názoru, že sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa so spisovým materiálom podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Nitre z 12. septembra 2019, sp. zn. 4To/39/2019, konaním, ktoré mu predchádzalo, ako aj rozsudkom Okresného súdu Nitra zo 17. januára 2019, sp. zn. 5Tk/3/2015, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech obvineného K. U.. Obvinený taktiež navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a s ohľadom na okolnosti prípadu v podobe rozsahu dokazovania nevyhnutného pre spravodlivé posúdenie predmetnej veci zároveň zrušil aj rozhodnutie prvostupňového súdu a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal predmetnú vec znovu v potrebnom rozsahu prerokovať a rozhodnúť.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril krajský prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra (ďalej len „prokurátor“) písomným podaním z 1. júla 2020, v ktorom uviedol, že výroky rozsudku prvostupňového súdu, ako aj uznesenia odvolacieho súdu považuje za zákonné a dôvodné, pričom okresný súd i krajský súd vyhodnotili jednotlivé zrealizované dôkazy objektívne a správne. Na základe - vykonaného rozsiahleho dokazovania a z neho vyplývajúcej dôkaznej situácie bolo podľa prokurátora jednoznačne preukázané, že skutok kladený obvinenému K. U. za vinu v obžalobe sa stal a vykazuje znaky žalovaného trestného činu. Rovnaký názor podľa prokurátora vyjadril vo svojom rozhodnutí aj prvostupňový súd, ktorý vydal odsudzujúci rozsudok, pričom toto rozhodnutie potvrdil aj odvolací súd zamietnutím odvolania obvineného ako nedôvodného.

Vo vzťahu k dovolacím dôvodom obvineného prokurátor uviedol, že argumentácia obhajoby ohľadom existencie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku je zjavne účelová, nedôvodná a v rozpore s objektívnym právnym posúdením protiprávneho konania obvineného. Prokurátor sa nestotožňuje s argumentmi obvineného a zastáva názor, že v jeho prípade nie sú naplnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku ani žiaden iný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Vo vzťahu k obvineným uvádzanému porušeniu práva na obhajobu z dôvodu nesprávneho určenia a výberu tzv. reprezentatívnych vzoriek zo zaisteného množstva rastlín konope prokurátor uviedol, že táto argumentácia neobstoí, pretože príslušníci Policajného zboru postupujú v prípade zaistenia väčšieho množstva drog, v tomto prípade rastlín konope, podľa metodického usmernenia Ministerstva vnútra SR, v rámci ktorého je presne stanovený postup, akým spôsobom je potrebné vyberať reprezentatívne vzorky drogy (rastliny konope) pre potreby ich znaleckého skúmania a následného spracovania znaleckého posudku vzťahujúceho sa na celé množstvo zaistených drog. Predmetné metodické

usmernenie je rešpektované aj všeobecnými súdmi a taktiež ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Prokurátor ďalej uviedol, že neakceptovanie návrhu na doplnenie dokazovania opätovným výsluchom pracovníčky KEÚ PZ, ktorá na hlavnom pojednávaní už bola vypočutá a obhajoba mala možnosť klásť jej akékoľvek otázky, ako ani zamietnutie doplnenia dokazovania v podobe vypracovania ďalšieho znaleckého posudku zo strany KEÚ PZ (o spracovanie ktorého požiadala obhajoba) nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu a taktiež ani za dôkazy, ktoré by boli vykonané v rozpore so zákonom. V rámci predmetného trestného konania bola k záverom znaleckého posudku, spracovaného ohľadom zaistených rastlín konope, vypočutá pracovníčka KEÚ PZ Mgr. Ing. F. G., ktorá na hlavnom pojednávaní 26. apríla 2016 odprezentovala ňou spracovaný znalecký posudok, pričom jednoznačne zotrvala na jeho záveroch. Z výsluchu svedkyne Mgr. Ing. F. G. bol dostatočným spôsobom objasnený postup KEÚ PZ pri vykonaní kvalitatívnej a kvantitatívnej analýzy zaistených rastlín konope a taktiež boli verifikované jednotlivé závery, ku ktorým KEÚ PZ v rámci svojho znaleckého skúmania dospelo.

Vo vzťahu k zamietnutiu návrhov obhajcu obvineného na doplnenie dokazovania vypracovaním dodatočného znaleckého posudku KEÚ PZ, ktorý obhajoba doplnila k podanému dovolaniu, prokurátor zastáva názor, že zo záverov tohto znaleckého posudku nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali odlišné rozhodnutie o vine alebo treste obvineného K. U..

Prokurátor sa nestotožňuje ani s argumentáciou obhajoby ohľadom údajnej nezákonnosti vydaného príkazu na vykonanie domovej prehliadky u obvineného K. U., nakoľko na vydanie príkazu boli splnené všetky formálne a materiálne podmienky s tým, že samotný príkaz na vykonanie domovej prehliadky obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované § 100 Trestného poriadku. Konajúce súdy sa vo svojich rozhodnutiach podľa názoru prokurátora dostatočným spôsobom vysporiadali s argumentáciou obvineného, pričom odvolací súd v odôvodnení napadnutého uznesenia jasne vysvetlil, ktoré skutočnosti mal za preukázané nielen vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obvineného, ale aj vo vzťahu k ukladanému trestu odňatia slobody a trestu prepadnutia vecí.

Na základe uvedených skutočností prokurátor konštatoval, že jednotlivé dôkazy vykonané v rámci predmetného trestného konania boli realizované v súlade so zákonom, pričom postup prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu v priebehu celého konania považuje za zákonný a rešpektujúci všetky práva obvineného s tým, že obe rozhodnutia prvostupňového i odvolacieho súdu sú založené na správnom právnom posúdení spáchaného skutku a správnom použití jednotlivých hmotnoprávných ustanovení.

S poukazom na uvedené prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie obvineného K. U. zamietol.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 28. augusta 2020.

### III.

#### Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu odôvodnil obvinený K. U. odmietnutím jeho návrhu na doplnenie dokazovania opätovným výsluchom pracovníčky KEÚ PZ mjr. Ing. F. G. prvostupňovým súdom a nevyhovenie jeho návrhu na doplnenie dokazovania vykonaním znaleckého posudku KEÚ PZ odvolacím súdom.

K tomu je potrebné v prvom rade poukázať na uznesenie najvyššieho súdu z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 7, roč. 2011, v zmysle ktorého „Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Trestného poriadku). Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.“

Zároveň v zmysle uznesenia najvyššieho súdu zo 14. januára 2014, sp. zn. 2 Tdo 1/2014, uverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 116, roč. 2014 „Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vyžaduje, aby bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Nie je ním len všeobecné právo obvineného zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní a súdom (§ 34 Trestného poriadku), ale aj právo na navrhovanie dôkazov priamo obvineným alebo prostredníctvom obhajcu (§ 34 ods. 1, § 44 ods. 2 Trestného poriadku). Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva aj v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť (§ 272 ods. 3 Trestného poriadku), alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Trestného poriadku).“

S poukazom na vyššie uvedené je vo vzťahu k predmetnej veci potrebné uviesť, že o návrhu obvineného na doplnenie dokazovania výsluchom pracovníčky KEÚ PZ mjr. Ing. F. G. prvostupňový súd rozhodol na hlavnom pojednávaní 26. apríla 2018 tak, že podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol (spolu s ďalšími) tento dôkaz výsluchom pracovníčky KEÚ PZ vykonať s odôvodnením, že tieto návrhy na vykonanie dokazovania považuje za nedôvodné; navyše, mjr. Ing. G. už na hlavnom pojednávaní bola vypočutá. Odmietnutie návrhu prvostupňový súd odôvodnil aj v rozsudku na str. 14 nasledovne:

„Súd nepripustil ani opätovné vypočutie znalkyne mjr. Ing. F. G. z Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, pretože táto už bola riadne a zákonne vypočutá v tomto trestnom konaní za

prítomnosti obžalovaného a aj jeho obhajcu na hlavnom pojednávaní, a to dňa 26. apríla 2016, pričom Trestný poriadok opätovný výsluch pripúšťa len výnimočne.“

Z vyššie uvedeného je podľa dovolacieho súdu zrejmé, že prvostupňový súd sa s návrhom obvineného na doplnenie dokazovania v priebehu konania vysporiadal, pričom odmietnutie vykonania navrhovaného dôkazu odôvodnil na hlavnom pojednávaní, na ktorom týmto spôsobom rozhodol, ako aj v odôvodnení rozsudku. Obvinený tak dostal dostatočnú odpoveď na to, z akého dôvodu bol jeho návrh na doplnenie dokazovania odmietnutý. Pokiaľ obvinený v podanom dovolaní poukazuje na to, že opätovný výsluch mjr. Ing. F. G. mohol priniesť zmenu, resp. iné hodnotenie zisteného skutkového stavu veci, k tomu najvyšší súd opätovne poukazuje na vyššie citované právne vety rozhodnutia uverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 7, roč. 2011, predovšetkým na vetu: „Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.“ Možno k tomu doplniť, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd pri dovolaní podanom obvineným nemôže s poukazom na § 371 ods. 1 písm. i) časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku skúmať a meniť. Skutkový prieskum by bol v dovolacom konaní možný len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o obvineným namietané nevykonanie znaleckého posudku KEÚ PZ, o vykonanie ktorého požiadal jeho obhajca v priebehu odvolacieho konania, k tomu je potrebné uviesť, že obhajca obvineného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu konanom 12. septembra 2019 uviedol, že v júli oslovil KEÚ PZ so žiadosťou o podanie znaleckého posudku v tejto trestnej veci, pričom mu oznámili, že znalecký posudok predložia v lehote do 8. októbra 2019 a predložil list KEÚ PZ z 11. júla 2019. Je teda zrejmé, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu obvinený nedisponoval dôkazom, ktorým navrhoval doplniť dokazovanie, teda odvolací súd sa s ním ani nemohol oboznámiť a rozhodnúť o jeho vykonaní alebo nevykonaní. Pre doplnenie, vo vzťahu k tvrdeniu obvineného o tom, že tento návrh na doplnenie dokazovania nebol predložený samoučelne ani oneskorene, ale v dôsledku zamietnutia návrhu na opätovný výsluch mjr. Ing. F. G. prvostupňovým súdom, je potrebné poukázať na to, že návrh obvineného na doplnenie dokazovania opätovným výsluchom mjr. Ing. F. G. bol odmietnutý na hlavnom pojednávaní 26. apríla 2018, rozsudok prvostupňového súdu bol vyhlásený 17. januára 2019 a vec bola odvolaciemu súdu predložená 6. mája 2019. Zároveň je potrebné doplniť, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd sa stotožnil s postupom a rozsudkom prvostupňového súdu, pričom okrem iného konštatoval, že prvostupňový súd vykonal všetky dostupné dôkazy na zistenie skutkového stavu veci a pri ich hodnotení dospel k správnym skutkovým zisteniam. Z uvedeného je zrejmé, že krajský súd nepovažoval za potrebné vykonanie ďalších dôkazov na zistenie skutkového stavu veci.

Nakoľko znalecký posudok, ktorý tvorí jednu z príloh dovolania, mal obvinený k dispozícii až po právoplatnosti konania, je zrejmé, že jeho obsahom a významom pre pôvodné konanie by sa bolo možné zaoberať skôr v rámci konania o povolení obnovy konania a nie v rámci dovolacieho konania.

Možno preto uzavrieť, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal pochybenie pri výbere tzv. reprezentatívnej vzorky konope, ktoré muselo viesť k nesprávnym záverom znaleckého posudku vykonaného ako dôkaz na hlavnom pojednávaní, výsluch dvoch príslušníkov polície k obsahu úradných záznamov a ich sledovanie



obvineného a neuvedenie opisu veci, ktorá sa mala zaistiť pri domovej prehliadke, v rámci výroku príkazu na vykonanie domovej prehliadky.

K dovolacím námietkam obvineného týkajúcim sa pochybenia pri výbere tzv. reprezentatívnej vzorky konope, ktoré malo podľa jeho tvrdenia za následok nesprávny záver znaleckého posudku, ako aj výsluchom dvoch príslušníkov Policajného zboru je potrebné poukázať na to, že obsah týchto dovolacích námietok sa nevzťahuje k nezákonnému vykonaniu dôkazov, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie, tak ako to predpokladá § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, ale k posudzovaniu správnosti zisteného skutku, ktorý však najvyšší súd pri dovolaní obvineného s poukazom na § 371 ods. 1 písm. i) časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku nemôže skúmať a meniť. Dovolacia námietka obvineného o pochybení pri výbere reprezentatívnej vzorky konope sa totiž týka správnosti obsahu znaleckého posudku KEÚ PZ, vykonaného na hlavnom pojednávaní, pretože tak ako to uvádza obvinený, pochybenie pri výbere tzv. reprezentatívnej vzorky konope muselo nevyhnutne viesť k nesprávnym záverom znaleckého posudku KEÚ PZ. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku je však možné účinne namietať len nezákonný spôsob vykonania dôkazu (teda jeho vykonanie v rozpore so zákonnými ustanoveniami), nie (podľa tvrdenia obvineného) nesprávny záver vyplývajúci z tohto dôkazu. To isté platí aj vo vzťahu k obvineným namietanému výsluchu príslušníkov Policajného zboru, keď ani v tomto prípade nenamietajú zákonnosť ich výsluchov v tom zmysle, že by pri ich výsluchoch bolo porušené niektoré z ustanovení Trestného poriadku, resp. iného zákona, ale namieta obsah výpovedí týchto svedkov, a to vo vzťahu k akým skutočnostiam boli svedkovia vypočutí, pričom v tejto súvislosti neuvádza, že by malo ísť napr. o skutočnosti, ku ktorým svedok nesmie byť vypočúvaný.

Napokon, vo vzťahu k obvineným namietanému príkazu na domovú prehliadku, v ktorom podľa jeho názoru absentuje opis veci, ktorá sa má zaistiť, z čoho zrejme vyvodzuje nezákonnosť vykonanej domovej prehliadky, je potrebné nad rámec odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu uviesť, že v hlavičke, ako aj v odôvodnení príkazu na domovú prehliadku je uvedená právna kvalifikácia konania ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona. Nie je zrejmé, čo by sa z materiálneho hľadiska zmenilo, ak by v príkaze bola doplnená veta z návrhu prokurátora na vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky „existuje dôvodný predpoklad, že vo vyššie uvedených nehnuteľnostiach sa nachádzajú omamné a psychotropné látky, ako aj ďalšie veci súvisiace s ich výrobou“, obzvlášť za situácie keď zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky je zrejmé, že po predchádzajúcej výzve podľa § 104 Trestného poriadku osoba, u ktorej mala byť prehliadka vykonaná, uviedla, že v dome sa nachádza marihuana a následne dobrovoľne sprístupnila nehnuteľnosti, v ktorých bola domová prehliadka vykonaná. Za takejto situácie je zrejmé (a tým potvrdené), že príkaz na domovú prehliadku bol dostatočne jasný a zrozumiteľný, a to aj pre osobu, ktorej bola adresovaná výzva podľa § 104 Trestného poriadku a ktorej bol tento príkaz pri začatí domovej prehliadky doručený (doručenka na č. l. 111 vyšetrovacieho spisu).

Možno preto konštatovať, že ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v predmetnej veci nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanoveniami § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku a z tohto dôvodu dovolanie obvineného K. U. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.